

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Νέος 131ος Διαγωνισμός Λύσεων 'Απριλίου-Ιουλίου

ΟΡΟΙ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ & ΑΓΟΡΑΣΤΩΝ

Ο έχοντας ψευδώνυμον εγκεκριμένον διά τὸ 1912 συνδρομητῆς ἢ ἀδελφοῦ συνδρομητῶν, δύναται νὰ συμμετάσχῃ τῷ διαγωνισμῷ τούτου τῶν Λύσεων ΔΩΡΕΑΝ. Ἄνευ οἱ ἄλλοι πρέπει νὰ ἐσκελεῖον διὰ τὰς λύσεις τῶν ἐκάστου φύλλου, ὡς αἰτιόδηστοι καὶ ἐν εἰνε, ὑπομνηστικῶν ἀσφαλιστικῶν 10 λεπτῶν οἱ συνδρομηταὶ καὶ τὰ δέξια τῶν, καὶ 20 λεπτῶν οἱ κατὰ φίλλον ἀγορασταί, ἄλλως δὲν λαμβάνονται ὡς ὄντι αἱ λύσεις τῶν.

Ο χάριτες τῶν λύσεων ἐπὶ τοῦ ὅποιου καὶ μόνον δέον νὰ γράψωσι τὰς λύσεις τῶν πάντες ἀνεπιφύλακτοι οἱ διαγωνιζόμενοι, πωλεῖται ἐν τῷ Γραφείῳ μας εἰς φακέλλους, ὧν ἕκαστος περιέχει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1. Αἱ λύσεις τοῦ παρόντος φύλλου εἶνε δεκταὶ πανταχόθεν μέχρι τῆς 12ης Ἰουλίου πέραν δὲ τῆς προθεσμίας ταύτης, μόνον ἐὰν ληφθῶσι πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τῶν γίνονται δεκταί.

Τὸς λοιποὺς δόσεις, βραβεῖα κλπ. ἴδε εἰς τὸν Ὁδηγὸν τοῦ Συνδρομητοῦ, Κεφ. Δ' καὶ 5, φύλλον ἀριθμ. ἐ. ε. Ὁ Ὁδηγὸς στέλλεται εἰς πάντα αἰτούντα.

[Ἀπὸ σήμερον δημοσιεύονται Ἀσκήσεις ἐκ τῶν Συλλογῶν τοῦ νέου 132ου Διαγωνισμοῦ. Ἡ δημοσίευσίς αὐτῆς ἐξελκυσθη καθ' ὅλην τὴν Ἑβδομάδα. Τὰ ποσά τῶν λύσεων τῶν 128ου Διαγωνισμοῦ πρὸς σύνθεσιν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων, ἢ δημοσιευσθῶν προσερχῶσι.]

261. Δεξιόγραφος Γράμμα γαλλικόν Κί' ἄλλο ἐλληνικόν Κί' ἄβρον δοτικὴ Μοῦσα εἶνε γνωστὴ.

262. Συλλαβογράφος Ἀπὸ τὸ ἀλφάβητῶν Δύο στοιχεῖα παίρνεις, Νὰ βάλῃς εἰς τὸ μέσον τῶν Ἐν' ἀριθμῶν τὰ φέροντες Κ' ἐμπρὸς σου τότε μίαν γνωστὴν Πρωτεύουσαν κυττιάζεις, Καὶ βέβαια θαυμάζεις.

263. Στοιχειώγραφος Ἐὰν νήσου ἀποβάλλῃς, Ἀυτὰ μου, τὴν κεφαλὴν, Εἰς μικρὸν τὴν μεταβάλλεις Σιδεράκι μὲ αἰχμὴν.

264. Αναγραμματισμός Βασιλέα τῆς Γραφῆς Ἐὰν ἀναγραμματίσῃς Ὁργάνον τῆ μουσικῆς Παρεμβῆς θὰ σχηματίσῃς.

265. Ἀσθήρ Ἐστία τῆς Φύλακος τοῦ Μοριχόβου

266. Γωνία + **** = Πόλις τῆς Ἑλλάδος. * + *** = Ἐπιπλοῦν. ** + ** = Σχηματῶν τοῦ ὀρθογώνου. * + *** = Νομοθέτης φαριζαίου. + **** = Μεταρωμαίον ἀγνώμονον. Οἱ σπαιροὶ ἀποτελοῦν μέρος δένδρου φυτόν.

267-269. Συμπλήρωσις φράσεων.

- 1. — παιδείαν. 2. — ἀπόδος. 3. — σέβου.

Ἐστία τῆς ἀπὸ τὸ Τελλὸ Ναυτικῆ

270. Ποικίλη Ἀκροστιχίς

Τὰ μὲν ἀρχικά τῶν κείμενων ζήτημένων λέξεων ἀποτελοῦν διάσημον γυναικα τῆς ἀρχαιότητος, τὰ δὲ τρία γράμματα Ἀπόστολον:

1, Ὅρος τῆς Ἀρμενίας, 2, Κράτος τῆς Ἀσίας, 3, Ποταμὸς τῆς Ἰταλίας, 4, Πέλαγος τῆς Ἑβρώπης, 5, Ὑγρὸν τοῦ σώματος, 6, Ἀρχαῖος ἀεροπόρος, 7, Μέρους δένδρου φυτόν.

Ἐστία τῆς ἀπὸ τοῦ Δωδοναίου.

271. Φωνηεντόλιπον

κντ στ ν κ * γ σ

Ἐστία τῆς ἀπὸ τοῦ Ἀναγεννητοῦ τοῦ Ἔθνους

272. Γρίφος

τοῦ

τοῦ

τοῦ Κ τοῦ

τοῦ

Ἐστία τῆς ἀπὸ τοῦ Βασιλέως τῆς Ρώμης

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 20.

188. Λαυδοκίμων (λα, κέ, δαιμων.)—189.

Ἐμῆς (R [ερ], ρῆς.)—190. Χίος—Ἴος—191.

Μάλα—ἄλρα.—192.

Α Μ Β Γ Δ Ε Ζ Η Θ Ι Κ Λ Μ Ν Ξ Ο Π Ρ Σ Τ Υ Φ Χ Ψ Ω

ΑΜΒΟΥΡΓΟΝ

Α Ο Τ

Μ Υ Ο

Α Σ

193. Ἡ τῶν ἡ ἐπὶ τὰς (Ἀρχαῖον μὲν ἐναλλάξ ἀπὸ ἐν γράμμα ἐκ τῆς πρώτης στήλης καὶ τῆς τέταρτης, κατόπιν δὲ ἐκ τῆς δευτέρας καὶ τῆς τρίτης).—194

—196. 1, Οὐδὲν κινῶν ἄριστον καλοῦ, 2, Ἀργεῖοι μαθητῶν, ἄρχειν ἐπιστήσῃ. 3, Ἰδοὺν φεῦγε, ἦτις λυτὴν τίπτει.—197. ΠΑΝΑΜΑΣ—ΑΜΕΡΙΚΗ—ΝΕΜΕΣΙΣ (ΠΑΝοριον, ἈΜΕθυστος, ΝΕΜσα, ἈΡΕιος, ΜΙΣσοῦς, ἈΚΙνάκης, ΣΙΠΣ.)—198. Φωνὴ λαοῦ φωνὴ θεοῦ.—199.

Ἡ Ὀδύσεια ὑπὸ τοῦ Ὀμήρου ἐπισημῆ (ὡς δι:τα ὑπὸ τοῦ - ὦ - μῆροῦ ἐπὶ ῥῆν.)

ΜΙΚΡΑΙ ΜΓΓΕΛΙΑΙ

[Ἡ λέξις μὲ ἀπλὰ στοιχεῖα τῶν 8 σιγμῶν λεπτὰ 10, διὰ δὲ τοὺς συνδρομητὰς μας λεπτὰ 5 μόνον μὲ παχὰ στοιχεῖα τὸ δικτάσιον, καὶ μὲ κεφαλαία τὸ τετρασίγιον. Ἐλάχιστος ἀριθμὸς 15 λέξεις, δηλαδὴ καὶ αἱ ὀλιγώτεροι τῶν 15 πληροῦνται ὡς νὰ ἦσαν 15. Ὁ χαριστικὸς στίχος, εἴτω καὶ ἀπὸ μίαν λέξιν, μὲ κεφαλαία ἢ παχὰ ἢ ἀπλὰ στοιχεῖα τῶν 8 σιγμῶν, ὑπολογίζεται ὡς 8 λέξεις ἀπλῆ.—Αἱ μὴ συνοδευόμεναι ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου ἀγγελία δὲν δημοσιεύονται.]

Ὀλίγη ΠΑΤΡΙΣ ΜΑΣ ΕΛΛΑΣ Ἐπιτυχία Ψευδώνυμου σου ἀσφαλίστατή. Ποῖος θάρσῃ ψῆρον εἰς τὴν Πατρίδα μας Ἑλλάδα!—Βασίλισσα τῶν Ζιζανίων.

ΔΕΙΝΟΠΑΘΟΥΜΕΝΗ ΕΛΛΑΣ Ὑποψηφία Δημοψηφίσματος 1912

Ἀγαπητοὶ συνάδελφοι, ψηφίσατε πάντες τὸ ὑπέροχον Ψευδώνυμον: ΔΟΣΑΣΜΕΝΗ ΓΑΛΑΝΟΛΕΥΚΗ

ΟΝΕΙΡΕΜΕΝΗ ΕΛΛΑΣ Ὑποψηφία Δημοψηφίσματος

Ἀνταλλάσω c. p. πανταχόθεν. Ὀνειρεμένην Ἑλλάδα, Χαλκίδα. (IB', 128)

ΝΕΑ ΕΛΛΑΣ ΥΠΟΨΗΦΙΑ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑΤΟ

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟΝ ΤΗΣ ΗΘΙΚΗΣ ΝΙΚΗΣ

Βιβλίον ἠθικώτατον διὰ τοὺς ἐφήβους. Ἐκδόθεν ὑπὸ τοῦ ἐν Βερολίῳ Παιδικῷ Συλλόγου «Ἀναξαγόρας». Τιμώμενον διὰ τὴν Τουρκίαν μετ. 2, διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν λεπτὰ 15. Ζητούμεν πρᾶκτορας. Οἱ βουλούμενοι ἀπευθύνετον: Γεώργιον Ε. Κρασιπούλον, Βουρλά. (IB', 130)

Υποψήφιοι Κυκνῶν Κόμματος: Λακρόβιος Ἡλπιος, Λαυλὸς τοῦ Κανάρη Ἑλπίς τῶν Ὑποδούλων, Ἐνδοξο Μεσολόγγι.

ΚΥΑΝΟΥΝ ΚΟΜΜΑ

Κληρωθέντος τοῦ λαχείου, ἐκέρδισαν οἱ 195, 183, 101, 142, 175, 123, 190 36, 133, 203, 153, 10, 159, 30. Διὰ τῶν συλλεθέντων χρημάτων ἐνεγράφη ἔτισις ἄπορος. Παζακαλεῖται ἡ Γαλαρὴ Παροῦσα νὰ ἀπαντήσῃ ὀριστικῶς.—Ὁ Πρόεδρος: Ἐγγενὲς Ἰδανικόν. (IB', 132)

ἩΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ ΤΟΥ 25ου ΦΥΛΛΟΥ

(Ἴδε τὴν λύσιν εἰς τὴν σελ. 237)

ἈΘΗΝΩΝ: Θεοδ. Γ. Γαροφαλίδης, Ἐυγενία Δαμπαδίου, Βασ. Ν. Μαιτόπουλος, Τοῦτοῦς Ἑλλη Ἐμ. Μέμνισα, Ἄρης Ἀρ. Χατζηγιάννου, Χρ. Γ. Χριστοδούλου, Ἐλένη Κ. Μωραΐτου. Ἐσφόρος ὁ Κυμαῖος. ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Παν. Γ. Μπαρμπάρατος, Θ. Γ. Βασιλάς, Γ. Ν. Βαμβακίδης (24, 25) Π. Γ. Γιαννοῦσης.

ΕΠΑΡΧΙΩΝ:

ΒΟΛΟΥ: Σπυρ. Ἐμ. Κάτσιμας. ΖΑΚΥΝΘΟΥ: Στεφ. Γ. Παπαδάτος. ΚΑΡΑΙΤΗΣ: Δαμαστής τοῦ Βουκεφάλαι, Β. Δελιβελλιώτης. ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Ὁλγα Θ. Κασιάνη, Γεωρ. Καρκαγιάννης. ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ: Πλάτων Β. Μεταξάς. ΛΑΡΙΣΣΗΣ: Γεώργ. Α. Σηλυβριδῆς. ΛΕΧΑΙΩΝ: Ροδὸν τοῦ Μαῖου. ΜΕΣΣΗΝΗΣ: Γεώργ. Γ. Κατσούλης. ΝΑΥΠΛΙΟΥ: Κ. Γ. Κομπούλης. ΠΑΤΡΩΝ: Ἀνεμόνῃ, Ἀλέκος Γ. Ἀτσαλάς, Κ. Γ. Φαρμακίδης, Γιαν. Β. Παπανικολάου. ΣΥΡΟΥ: Ἀλοῦπος Α. Δεκάν, Νικ. Α. Δόβελος, Γ. Γ. Γεωργιάδης. ΣΠΑΡΤΗΣ: Γεώργ. Λαβόπουλος. ΤΥΡΝΑΒΟΥ: Βασ. Ἡλ. Τεάμπας, Στεφ. Δ. Καρασσός. ΥΔΡΑΣ: Παν. Α. Πινούσης. ΧΑΛΚΙΔΟΣ: Ἀγγυλὸ Γ. Μιχαῆλ, Ν. Γ. Φλωρός, Ἀθ. Γ. Κορδῆς, Ζένη Α. Δουζῖνα.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΑΔΕΞΑΝΑΡΕΙΑΣ: Ζεφυρίτης. ΚΥΛΙΝΔΡΩΝ: Ἀθῆνα Ε. Αδάνα. ΚΩΝΙΝΟΠΟΛΕΩΣ: Θαλῆς. ΣΑΜΟΥ: Μ. Α. Καίπας, Ἀλεξάνδρα Α. Καίπα, Ν. Γιοκαρίνης. ΣΤΕΝΗΜΑΧΟΥ: Ἀπ. Β. Παπαδόπουλος. Πάκης Περ. Παπαεμμανουήλ (24).

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τῶν εὐρόνων ὁδῶν τὴν λύσιν τὰ δνόματα ἐτέθησαν εἰς τὴν Κληρωτικὴν καὶ ἐληφθήσαν οἱ ἐξῆς δύο: ΓΕΩΡΓ. Γ. ΚΑΤΣΟΥΛΗΣ ἐν Μεσσηνίῃ καὶ ΒΑΣΙΛ. Ν. ΜΑΤΘΟΠΟΥΛΟΣ ἐν Ἀθήναις, οἱ ὅποιοι ἐνεγράφησαν διὰ τρεῖς μῆνας ἕκαστος ἀπὸ 1ης Ἰουλίου. Οἱ ἀποστέλλαντες ἄνευ δεκαλέπτου τὴν λύσιν δὲν ἀναμένοντες, οὔτε οἱ ἀποστέλλαντες πεντάλεπτον ἀντὶ δεκαλέπτου. (Γραμματικῶς ὀρθογραφικῶν 10 παρὰ ἰσοδυναμεῖ με 5 λεπτὰ) ὡστε διὰ 10 λεπτὰ χρειάζεται γραμματικῶς 20 παρὰ.]

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχόν εἰς τὴν χόραν ἡμῶν ὑψηλῆς καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

Table with subscription information: ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ, ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ, ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ λ. 20, ΔΙΕΥΣΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Ἐν Ἀθήναις, 9 Ἰουλίου 1912

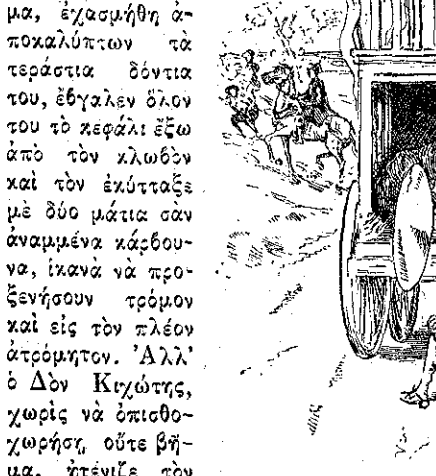
Ο ΔΟΝ ΚΙΧΩΤΗΣ

[ΤΟ ΠΕΡΙΦΗΜΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΟΥ Μ. CERVANTES]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'. (Συνέχεια)

Ἐκπληκτος διὰ τὴν ἀπόροπτον αὐτὴν ἐπίσκεψιν, ὁ λέων ἐστράφη, ἐπέδειξε μ' ἓνα τανυσμὸν ὄλον τοῦ τοῦ ἀνάστημα, ἦνοιξε τὸ φοβερόν του σπόμεμα, ἐχασμήθη ἀποκαλύπτων τὰ τεράστια δόντια του, ἐβγαλεν ὄλον τοῦ τοῦ κεφάλαι εἰς ἀπὸ τὸν κλωθὸν καὶ τὸν ἐκύτταξε με δύο μάτια σὰν ἀναμμένα κάρβουνα, ἱκανὰ νὰ προξενήσουσιν τρομόν καὶ εἰς τὸν πλέον ἀτρόμητον. Ἄλλ' ὁ Δὸν Κιχώτης, χωρὶς νὰ ὀπιθοχωρήσῃ, οὔτε βήμα, ἠτένιζε τὸν λέοντα με προσοχὴν. Ἡ μὲν τοῦ ἐπιθυμία ἦτο νὰ ἐφορμήσῃ τὸ θηρίον ἐναντίον τρυ καὶ νὰρχισῇ ἢ μεταξὺ τῶν πάλῃ χωρὶς ἄλλη ἀναβολὴν.

Ἐκπληκτος ὁ λέων διὰ τὴν ἀπόροπτον ἐπίσκεψιν... (Σελ. 241, στ. α')

τοιο πρᾶγμα! Ἄν τὸ ἔκαμνα, θὰ ἦταν ὡς νὰ ἐξωφλοῦσα με τὴν ζωὴν. Μὴ σπρώχνετε τὰ πρᾶγματα περισσότερο, σὰς ἐξορκίζω, κύριε! Πρὸς τὸ παρὸν εὐχαριστηθῆτε με αὐτὸ πῶς ἐκάματε. Ἡ πόρτα τοῦ κλωθοῦ εἶνε ἀνοικτὴ. Βλέπετε ὅτι ὁ ἐχθρὸς δὲν τολμᾷ νὰ σᾶς κυττάξῃ κατὰ πρόσωπον. Ἡ ντροπὴ γι' αὐτὸν τὸ δειλὸ, ἢ δόξα γιὰ σᾶς τὸν ἀνδρῆο!

— Ἀλήθεια, παρεδέχθη ὁ Δὸν Κιχώτης. Τότε λοιπόν, καλέ μου φίλε, κλείσε τὴν θύραν τοῦ κλωθοῦ καὶ γράψε μου μίαν ἔκθεσιν, πιστοποιούσαν αὐτὸ πῶς με εἶδες σήμερα νὰ κάμνω, ἐνῶ ἐγὼ θὰ νεύσω εἰς τοὺς ἄλλους πῶς ἐβουγαν, ὅτι εἰ μὴ πορὸν τῶρα νὰ πλησιάσουν.

Ὁ φύλαξ ὑπήκουσε προθύμως, ἐκλείσε τὴν θύραν τοῦ κλωθοῦ καὶ ἤρχισε νὰ συντάσῃ τὸ πιστοποιητικόν. Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ Δὸν Κιχώτης ἔδεδε τὸ μαντήλι του εἰς τὸ ἄκρον τοῦ δόρατος του, τὸ ἔσεισεν εἰς τὸν αἶρα καὶ ἐφώναξε δυνατὰ.

Ὁ Δὸν Διέγος, ὁ Σάντσο καὶ ὁ ἀμαξῆς με τὴν μουλάρια του, ἰδόντες τὸ σῆμα καὶ ἀκούσαντες τὰς φωνάς, ἐσπευσαν νὰ ἐπανεέλθουν, ἀλλ' ἀκόμη με κάποιον διασταγμὸν. Ἡ ἐκπληξίς των ὑπῆρξε μεγάλη ὅταν ἐμαθον τὰ διατρέξαντα. Ὁ φύλαξ προσεπάθησε νὰ ἐξάσῃ ὅσον ἤμπορούσε τὴν ἀνδρείαν τοῦ Δὸν Κιχώτου καὶ τὴν δειλίαν τοῦ λέοντος, λέγων, μεταξὺ τῶν

σε τὴν θύραν τοῦ κλωθοῦ καὶ ἤρχισε νὰ συντάσῃ τὸ πιστοποιητικόν. Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ Δὸν Κιχώτης ἔδεδε τὸ μαντήλι του εἰς τὸ ἄκρον τοῦ δόρατος του, τὸ ἔσεισεν εἰς τὸν αἶρα καὶ ἐφώναξε δυνατὰ.

Ὁ Δὸν Διέγος, ὁ Σάντσο καὶ ὁ ἀμαξῆς με τὴν μουλάρια του, ἰδόντες τὸ σῆμα καὶ ἀκούσαντες τὰς φωνάς, ἐσπευσαν νὰ ἐπανεέλθουν, ἀλλ' ἀκόμη με κάποιον διασταγμὸν. Ἡ ἐκπληξίς των ὑπῆρξε μεγάλη ὅταν ἐμαθον τὰ διατρέξαντα. Ὁ φύλαξ προσεπάθησε νὰ ἐξάσῃ ὅσον ἤμπορούσε τὴν ἀνδρείαν τοῦ Δὸν Κιχώτου καὶ τὴν δειλίαν τοῦ λέοντος, λέγων, μεταξὺ τῶν

ἰδόντες τὸ σῆμα καὶ ἀκούσαντες τὰς φωνάς... (Σελ. 241, στ. β')

ἄλλων, ὅτι τὸ θηρίον ἐτρόμαξε τόσον πολὺ καὶ με τὴν θέαν μόνον τοῦ Δὸν Κιχώτου, ὡστε με κανένα τρόπον δὲν ἤμπορεσαν νὰ τὸ κάμουν νὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τὸν κλωθὸν, διὰ νὰ μετρηθῇ με τὸν ἦνωα.

Ὁ Δὸν Κιχώτης διέταξε τὸν Σάντσο νὰ δώσῃ εἰς τὸν φύλακα καὶ εἰς τὸν ὀδηγὸν ἀπὸ ἓνα δοκάτιον, ὡς ἀποζημίωσιν διὰ τὴν χρονοτριβὴν, εἰς τὴν ὁποῖαν τοὺς εἶχεν ὑποβάλλῃ. Ἐκείνοι τὸν ὑψαρίστησαν θερμῶς διὰ τὴν καλωσύνην του καὶ ἀπήλθον εὐχόμενοι καλὸ ταξίδι καὶ εἰς ἀνώτερα.

— Λοιπόν, Σάντσο, εἶπεν ὁ ἱππότης πρὸς τὸν ἱπποκόμον του, τί φρονεῖς γιὰ δὲ αὐτὰ;... Εἶδες τώρα, ὅτι καμνὴ μαγεία δὲν εἶνε ἱκανὴ νὰ καταβάλλῃ τὴν ἀληθινὴν ἀνδρείαν; Ὡ, ναί! Οἱ κακοὶ αὐτοὶ μάγοι εἰμποροῦν νὰ μετὶ κλέπτουν τὰς νίκας μου, μεταμορφοῦντες τὰ πάντα, ἀλλὰ ποτὲ δὲν θὰ μού ἀφαιρέσουν τὴν ἀκατανίκητον μεγαλοφυλίαν μου!

ἰδόντες τὸ σῆμα καὶ ἀκούσαντες τὰς φωνάς... (Σελ. 241, στ. β')

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄.

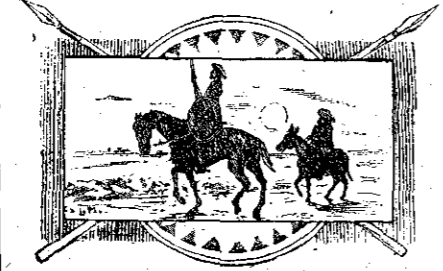
Μίαν ημέραν, ενώ συνεταξείδευαν με μερικούς φοιτητάς, ο Δόν Κιχώτης και ο Σάντος συνήντησαν ένα χαριτωμένον και εύθυμον νέον, ως δεκαοκτώ ετών, ο οποίος ήτο ακόλουθος ενός μεγάλου άρχοντος κ' επήγγαινε τώρα να καταταχθῆ εἰς τὸν στρατὸν διὰ τὴν πολέμησιν. Εἶχεν, ἐκτὸς τῆς εὐθυμίας του, καλὴν ἀνατροφὴν, καλοὺς τρόπους, κ' ἐταξείδευε μετὰ παληόρουχα, διὰ τὴν μάχην τὴν μοναχικὴν καλὴν του φρεσιάν, ποὺ τὴν εἶχεν εἰς ἓνα μπόγον κρεμασμένον εἰς τὸ ραβδί του, τὸ ὁποῖον ἐστήριζεν εἰς τὸν ὠμόν του. Ἐτραγουδοῦσε πεζοπορῶν ἀμέριμος, καὶ εἶχε τὴν καρδίαν ἐλαφρὰν ὅσον καὶ τὰ θυλάκια.

Συντομεύσαντες οὕτω μετὰ τὴν καλὴν συντροφίαν τὸ μήκος τοῦ δρόμου των, ἐβασάνον τὸ βράδυ εἰς ἓν πανδοχεῖον, ὅπου ἐσκέπειναν νὰ διασκεύωσιν ὡς οὖν, καὶ τὸ ὁποῖον ὁ Δόν Κιχώτης, πρὸς μεγάλην χαρὰν τοῦ ἵπποκόμου, δὲν ἐξέλαβεν αὐτὴν τὴν φαρὰν ὡς ἀργοντικὸν πύργον.

Ἐνῶ ἐκάθηντο ὅλοι εἰς τὴν αὐλήν, διηγοῦμενοι καὶ ἀκούοντες ἱστορίας, ἓνας ἄνθρωπος μετὰ δερμάτινα φορέματα εἰσῆλθε μετὰ ὕψος σπουδαῖον καὶ ἤρχισε νὰ ζητῆ κατάλυμα θεωρωδῶς. Ἐπὶ ἀνέκραξεν ὁ ξενοδόχος· εἶπε ὁ κύριος Πέτρος. Θὰ περάσωμε καλὰ τὴν βραδυὰ μας. Ὁ Δόν Κιχώτης ἀπέψε ἐδῶ, κύριος Πέτρος; Καὶ βέβαια ποὺ ὑπάρχει θέσις. Ποῦ εἶνε λοιπὸν ἡ μαίμου καὶ τὸ θεατρῶν σου; Ὁ Δόν Κιχώτης ἀπεκρίθη ὁ ἄνθρωπος· ἦλθα πρῶτα νὰ ἰδῶ ἂν ἔχη θέσις. Καὶ ἐφυγεν ἀπὸ ἐκεῖ ποῦ ἦλθε, βεβαίως διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ. Ὁ Δόν Κιχώτης ἠρώτησε τί ἦτο αὐτός ὁ κύριος Πέτρος καὶ τί εἶδους μαίμου καὶ θεατρῶν εἶχε. Ἄ, κύριέ μου, τῶ ἐξήγησεν ὁ ξενοδόχος· εἶχε ἓνα θεατρῶν μετὰ μαριονέττες ποῦ τὸ τριγυρίζει ὅλη τὴν χώρα. Ὀραιοτέρου δὲν ἔγινε ἐστὶν Ἰσπανία ὅσο θυμῶνται ἄνθρωποι! Ἡ μαίμου του ὅμως εἶνε κάτι θαυμάσιον! Φαντασθῆτε μόνον,

ὅτι λέει τὴν τύχην. Ἄμα τὴν ρωτήσατε κάτι τί, ὡς ἀκούει μετὰ μεγάλην προσοχήν, ἐπειτα πηδᾷ ἐπὶ τὸν ὄμο του ἀφέντη τῆς καὶ τοῦ ψιθυρίζει εἰς αὐτὴν. Τότε ὁ κύριος Πέτρος ὡς λέει τὴν ἀπάντησιν. Γιά κάθε ἐρώτησιν, δίνετε κάτι τί εἰς τὴν μαίμου, μικρὰ πράγματα βέβαια, μ' ἀπ' αὐτὸ ὁ κύριος Πέτρος ἔχει ἓνα καλὸ εἰσόδημα κάθε χρόνον! Ἐν τῷ μεταξύ ὁ κύριος Πέτρος ἐπαγγέλλεται, μετὰ τὸ θεατρῶν του καὶ τὸν πῖθλον του εἰς ἓνα κερροσάκι. Ἀμέσως ὁ Δόν Κιχώτης ἐβγάλε μερικὰς πεντάρες ἀπὸ τὴν τσέπη του καὶ ἠρώτησεν ἂν ὁ πῖθλος ἤμποροῦσε νὰ τῷ προείπη, ποῖον θὰ ἦτο τὸ προσεχές του συναπάντημα καὶ ὁ νέος του ἄθλος. — Κύριε, ἀπεκρίθη ὁ κύριος Πέτρος· ὁ πῖθλος μου δὲν ἀνακατεύεται μετὰ μέλλοντα· ἤμπορεῖ ὅμως νὰ σὰς μιλήσῃ γιά τὰ περασμένα καὶ ἐν μέρει γιά τὰ παρόντα. — Δὲν θάβιδνα οὔτε τσακισμένον λεπτὸν γιά νὰκούσω τὰ περασμένα μου, εἶπε τότε ὁ Σάντος· γιὰτὶ ἐγὼ τὰ ξέρω καλλίτερα ἀπὸ κάθε ἄλλον, καὶ ὅσα ξέρει ὁ νοικοκύρης δὲν τὰ ξέρει ὅλος ὁ κόσμος, ποῦ λέει καὶ ἡ παροιμία. Ἄς εἶνε ὅμως. Μπορεῖ νὰ μὰς πῆ ἡ μαίμου σου τί κάνει αὐτὴ τὴν στιγμὴν ἢ γυναικῶν μου, ἢ Μαρία Πάνθα; Ὁ κύριος Πέτρος ἐκτύπησε μετὰ τὴν παλάμην τὸν ὄμον του, καὶ ἀμέσως ὁ πῖθλος, μ' ἓνα πῆδημα, εὐρέθη ἐπ' αὐτοῦ. Καὶ ἀφοῦ ἐμόρφασε κ' ἐβίβη τὰ δόντια, κοντὰ εἰς τὸ αὐτὸ τοῦ κυρίου του, ἐπήδησεν ἀπὸ τὸν ὄμον εἰς τὸ δάπεδον. Τότε ὁ κύριος Πέτρος ἐγονάτισεν ἐμπρὸς εἰς τὸν ἐκπληκτὸν Δόν Κιχώτην καὶ ἐναγκαλισθεὶς τοὺς πόδας του, ἀνέκραξεν: — Ὡ πανένδοξο ἀνθρώπῳ τῆς Πλανοδίτου Ἰπποσύνης, ποῖος θὰ ἤμποροῦσε, νὰ σὲ ἐγκωμιάσῃ ὅσον σοῦ ἀξίζει, μεγάλῃ Δόν Κιχώτη Μαγκήσιε; Καὶ σὺ, πιστὲ Σάντος Πάνθα, κράτιστε ἵπποκόμος τοῦ κρατίστου τῶν ἵπποτων, μάθε ὅτι ἡ δόνα Μαρία, ἡ γυναικῶν σου, ξαίνει αὐτὴ τὴν ὥρα μαῦρο μαλλὶ καὶ πίνει κάπου κάπου νερὸ ἀπὸ μιά μεγάλη, παληὰ στάμνα, ποὺ τὴν ἔχει ἀριστερᾷ τῆς. Καὶ τώρα, πρὸς τιμὴν τοῦ μεγάλου κ' ἐξουκουστοῦ Δόν Κιχώτη, θὰ δώσω μίαν παράστασιν, δωρεάν, νὰ τὴν ἰδοῦν ὅλοι ὅσοι εὐρίσκονται ἐδῶ. (Ἐπειτα συνέχεια) ΚΙΜΩΝ ΑΛΚΙΔΗΣ

ΤΕΣΣΕΡΕΣ ΜΠΟΥΡΝΕΛΛΕΣ

ΚΩΜΙΚΗ ΣΚΗΝΗ ΔΙΑ ΔΥΟ ΑΓΟΡΙΑ

[Συνέχεια καὶ τέλος, ἴδε σελ. 234]

Ὁ ὠπαρτένης:— Αὐτὸς ὁ συλλογισμὸς δὲν ἔπεισε τὸν κύριον; Ἴδου ἓνας ἄλλος. Ὅταν λέμε γιά ἓναν ἄνθρωπον: «Ἡ καρδιά του εἶνε κλειστὴ πρὸς τὰ αἰσθήματα τῆς τιμῆς, τῆς καλοσύνης, τῆς εὐσπλαχνίας», ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς δὲν ἔχει, κύριε, καρδιά» εἶνε ἄκαρδος ἄνθρωπος, κύριε! Ἡ καρδιά του εἶνε κλειστὴ, ἀρα δὲν ἔχει καρδιά, δὲν ὑπάρχει καρδιά! Ὁ κύριος, καθ' ἑαυτὸν:— Ἡ καρδιά του εἶνε κλειστὴ, δὲν ἔχει καρδιά· ἀλλ' ἄθροισμα, ὁ κατεργάρας ἔχει δικαίον! Ὁ ὠπαρτένης:— Δὲν εἶν' ἔτσι; Λοιπὸν, ἢ γριλλίτες ἦταν κλειστοί, ἀρα τὸ σπῆτι δὲν εἶχε γριλλίτες. Ὅπερ εἶδει δεῖξαι! Ὁ κύριος:— Ναι, εἶχε δικαίον ἢ γριλλίτες ἦταν κλειστοί, ἀρα δὲν ὑπῆρχον γριλλίτες. Ὅπερ (τὸν κτυπᾷ ἐπὶ τὸν ὄμον): εἶδει (τὸν ξανακτυπᾷ): δεῖξαι! (τὸν ξανακτυπᾷ) Ὁ ὠπαρτένης, ὀπισθοχωρεῖ:— Ἦλι τὰ ἴδια! μὰ τί ἔχει; Ὁ κύριος, καθ' ἑαυτὸν:— Δὲν θὰ ἐμολογήσῃ ὁ κατεργάρας! Ἄς τὸν πιάσωμε ἀλλοιωτικά. (Δυνατὰ): Ἀπὸ τὴν λεπτομερῆ ἐκθεσὶν ποῦ μοῦ ἔκαμες πρὸ ὀλίγου, βλέπω ὅτι ἐξετέλεσες πιστῶς τὴν παραγγελίαν μου κ' αἰσθάνομαι τὴν ἀνάγκην νὰ σοῦ δηλώσω ὅτι εἶμαι εὐχαριστημένος ἀπὸ σέ. Ναι! πολὺ εὐχαριστημένος! πολὺ! πολὺ! πολὺ! (τὸν κτυπᾷ εἰς τὸν ὄμον δυνατὰ). Ὁ ὠπαρτένης:— Ἄ! (καθ' ἑαυτὸν): Μὴ τί ἔχει; Ὁ κύριος:— Γιατὶ σὺ δὲν ξέρεις ἀκόμη τί μεγάλη ὑπηρεσία μοῦ προσέφερες! Ὁ ὠπαρτένης:— Ἄ! Ὁ κύριος:— Ὑπηρεσία ποῦ δὲν θὰ τὴν ξεχάσω ὅσον ὅλη μου τὴ ζωὴ. Ὁ ὠπαρτένης:— Ἄ! Ὁ κύριος:— Ἐστω καὶ ἂν πρὸκειται νὰ ζήσω ἐκατὸν πενήντα χρόνια. Ὁ ὠπαρτένης:— Ἄ! Ὁ κύριος:— Καὶ ἂν πρόκειται νὰ στραβωθῶ, νὰ κουραθῶ, νὰ βουβαθῶ! (Σὲ κάθε λέξι τὸν κτυπᾷ ἐπὶ τὸν ὄμον καὶ τὸν τραντάζει.) Ὁ ὠπαρτένης:— Ἄ! (Καθ' ἑαυτὸν): Μὰ πάλι τὰ ἴδια! Ὁ κύριος:— Ὡστε λοιπὸν, παιδί μου, ἂν ὅσον πενήντα χρόνια μετὰ χρειασθῆς, δὲν ἔχεις παρὰ νὰ μοῦ μιλήσῃς. Ὁ ὠπαρτένης:— Εὐχαριστῶ πολὺ. Ὁ κύριος:— Εἶνε μιά ὥρα ποῦ εἶδες τὸν κύριον Κανάρη;

Ὁ ὠπαρτένης:— Ἡ γριλλίτες, κύριε, ἦταν κλειστοί. Ὁ κύριος:— Ἀρκατὰ εἶπαμε γιά τὴν γριλλίτες... Λοιπὸν, ὁ κύριος Κανάρης εἶνε τώρα... Ὁ ὠπαρτένης, ζωνῶς:— Ὁ κύριος Κανάρης εἶνε τώρα;... Ὁ κύριος:— Στὰς Διωνίους Μονάς! Ὁ ὠπαρτένης, ἐντρομος:— Στὰς Διωνίους Μονάς;... Δηλαδή πέθανε; Ὁ κύριος:— Ναι, παιδί μου, πέθανε! Γιατὶ ἦταν— ἦταν, ἀκούς;— ἦταν ἓνας κακὸς, ἓνας δόλιος, ἓνας ψεύτικος φίλος! Καὶ σὺ... Ὁ ὠπαρτένης, ζωνῶς:— Κ' ἐγὼ; Ὁ κύριος:— Τὸν ἐδηλητηρίασες! Ὁ ὠπαρτένης, ἐντρομος:— Ἄχ, κύριε!... Ὡχ! ἄχ! κύριε!... Ὁ κύριος:— Τὸν ἐδηλητηρίασες! Ὁ ὠπαρτένης, ὡς ἄνω:— Ἄ! ἄ!... Ὁ κύριος:— Αὐτὴ τὴ στιγμὴ, τὸ δηλητηριώδες ἀρχίζει τὴν ἐνέργειάν του. Ἡ ἀναπνοὴ του κλείνει... Ὁ ὠπαρτένης:— Ἄ! Ὁ κύριος:— Τὸ στόμα του εἶνε φωτιά! Ὁ ὠπαρτένης:— Ἄ! Ὁ κύριος:— Ὁ λαϊμὸς του κἀμινε! Ὁ ὠπαρτένης:— Ἄ! Ὁ κύριος:— Ἀκόμη λιγάκι, καὶ ἡ πυρκαϊὰ θὰ ἐκκαθῆ εἰς τὴν κοιλίαν του! Ὁ ὠπαρτένης:— Ἄ! Ὁ κύριος:— Θὰ πεθάνῃ!.. Πέθανε!.. πάει! Ὁ ὠπαρτένης:— Ἄ! ἄ! ἄ! (πίπτει κάτω). Ὁ κύριος:— Μπᾶ! Μὰ τί ἔχεις ἐσὺ;.. Ὑποφέρεις; πόνος;... Ὁ ὠπαρτένης:— Ἄχ, κύριε!.. κύριε!.. κύριε!.. Λυπηθῆτέ με! σπλαχνισθῆτέ με!.. ἄ! ἄ! Ὁ κύριος:— Μπρὲ σὺ! Μήπως ἔφαγες καμμιά μπουρνέλλα; Ὁ ὠπαρτένης:— Συγγνώμη, κύριε! Ὁ φίλος σας... ὁ φίλος σας μοῦ ἔδωσε μιά... μιά μικρούλα... Ἄ! ἄ! ἄ! Ὁ κύριος:— Ἄν ἔφαγες μόνον μιά, δὲν εἶνε τίποτε. Θὰ σοῦ δώσω ἀντιφάρμακο γιά μιά... μόνον γιά μιά, ἀκούς; Ὁ ὠπαρτένης:— Μάλιστα, κύριε, γιά μιά... Μὰ ἦταν μεγάλη... Ἡ πιὸ μεγάλη, κύριε. Δόστε μου λοιπὸν γιά δύο, γιά νάμαστε μέσα. Ἄ! ἄ! ἄ! Ὁ κύριος:— Μήπως ἔφαγες δύο, κατεργάρας; Ὁ ὠπαρτένης:— Ἄχ, κύριε, ναι... Ὁ φίλος σας μοῦ ἔδωσε δύο... μετὰ λίγο σιρόπι... Δόστε μου γιά τρεῖς, κύριε, γιά νάμαστε μέσα. Ἄ! ἄ! ἄ! Ὁ κύριος:— Πῶς; ἔφαγες τρεῖς, ἀλιθίσιε; Ὁ ὠπαρτένης:— Ἄχ, ναι... Τετ

τρεῖς μεγαλύτερες, κύριε!.. Ἄ! ἄ! ἄ! ἄ!.. Ἀντιφάρμακο γιά τέσσερις, κύριε, γιά τέσσερις... Ὁ κύριος:— Γιά νάμαστε μέσα, ἔ; Ἄ, κακυργε! ἐπιτέλους τὸ ὁμολογεῖς!.. Ἐφαγες τίς μπουρνέλλες!.. Ἄλλὰ δὲν πειράζει! Αὐτὸ ἤθελα κ' ἐγὼ. Γιατὶ εἰς τὸ ἐξῆς, θὰ ἔχω μιά ἐγγύησιν ὅτι θὰ εἶσαι πιστός. Τὰ φρούτα ἐκεῖνα ἦταν φαρμακερὰ ἀλλὰ καὶ μαγεμένα. Ὅσο θὰ σ' ἔχω στὴν ὑπηρεσίαν μου, θὰ σοῦ κάθονται καί... ἐπὶ τὴν συνείδησίν σου! Πρόσεξε ὅμως ἂν δὲν θέλῃς νὰ πάθῃς τίποτα, πρέπει νὰ τὰ θυμᾷσαι κάθε πρωὶ ποῦ ξυπᾷς. Μιά μέρα μόνον νὰ τὰ λησμονήσῃς, ἀλλοιωμένον σου! θὰ σὲ δηλητηριάσουν! Ὁ ὠπαρτένης:— Ὡ, εὐχαριστῶ, κύριε, εὐχαριστῶ! Κάθε πρωὶ, νὰ εἶπες βέβαιος, θὰ τὴν θυμᾷσαι. Ἦταν τόσο γλυκὴς! Ὁ κύριος, πρὸς τὸ κοινόν:— Ἴδου, κυρία καὶ κύριοι, μιά ἀλάνθαστος συνταγὴ διὰ νὰ διατηρῆτε πιστοὺς τοὺς ὑπηρετάς σας. Στοιχίζει τριάντα λεπτά... ἐδῶ—δίπλα, στὸ μανάδικο τῆς γωνίας. [Παράφρασις] ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

Ἀγαπητοί μου, ΝΕΟΣ Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας ἀπηύθυνε μίαν ἐγκύκλιον πρὸς τοὺς διευθυντὰς ὅλων τῶν σχολείων περὶ τοῦ πῶς πρέπει νὰ βαθμολογοῦνται οἱ μαθηταὶ κατὰ τὰς ἐξετάσεις. Ἔως τώρα, ὁ βαθμὸς τῶν ἐξετάσεων ἦτο τὸ πᾶν. Καὶ ὁ ἐπιμελῆστερος μὴθητὴς ἂν τὰ ἔχανεν εἰς τὰς ἐξετάσεις, ἂν, δι' οἰονδήποτε λόγον, δὲν ἔγραφεν ἢ δὲν ἀπαντοῦσε τελείως καλὰ, ἐκινδύνευε νὰ μείνῃ εἰς τὴν ἰδίαν τάξιν ἢ νὰ προβιβασθῆ μετὰ μίαν μικρὴν ἀξίαν τοῦ βαθμοῦ. Ἀπεναντίας ἓνας ἀμελής, ἂν κατὰρθωνε νὰ κλέψῃ εἰς τὰς ἐξετάσεις, ἂν εἶχε τὴν καλοσύνην νὰ τοῦ πέσῃ ἓνα ζήτημα ἀπὸ τὰ ὀλίγα ποῦ ἤμποροῦσε νὰ ξεύρῃ, ἂν, δι' οἰονδήποτε λόγον, ἔγραφεν ἢ ἀπαντοῦσε καλὰ, ἔτρεχε τὸν κίνδυνον—διότι καὶ δι' αὐτὸν ἦτο κίνδυνος,—νὰ προβιβασθῆ χωρὶς νὰ τὸ ἀξίῃ ἢ νὰ παρῆ βαθμὸν καλλίτερον τοῦ καλλίτερου του. Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας ἐσκέφθη, ὅτι αὐτὸ εἶνε ἀδικον καὶ ἐπιζήμιον. Ἐβούλητο λοιπὸν εἰς τοὺς διδασκάλους καὶ τοὺς καθηγητάς νὰ ἔχουν πάντοτε ὑπ' ὄψει τῶν τῶν πρόδον

καὶ τὴν ἐπιμέλειαν ποῦ εἶδειξεν ὁ μαθητὴς κατὰ τὸ διάστημα ὅλου τοῦ ἔτους καί, ἂν τυχὸν ἓνας ἐπιμελής ἤθελεν ἀτυχῆσαι κατὰ τὰς ἐξετάσεις, αὐτὸ νὰ μὴν ἔχη καὶ πολλὴν σημασίαν εἰς τὴν βαθμολογίαν του. Δὲν νομίζετε, ἀγαπητοί μου, ὅτι ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας ἐσκέφθη πολὺ καλὰ καὶ ὅτι μετὰ αὐτὸ τὸ σύστημα ἐξουδετερῶνται πλέον ὅλον τὸ κακὸν ποῦ ἐνέχουν αἱ ἐξετάσεις; Τὸ κυριώτερον εἶνε, ὅτι εἰς τὸ ἐξῆς οἱ μαθηταὶ δὲν θὰ τρέμουν τόσο τὰς ἐξετάσεις. Δὲν θὰ εἶνε ὁ ἐφιάλης των, ὁ βραχνῆς των, τὸ φόβητρον των. Δὲν θὰ μελετοῦν μόνον διότι πρέπει νὰ δώσουν ἐξετάσεις—ὅπως γίνεται τώρα—ἀλλὰ θὰ μελετοῦν διὰ νὰ μάθουν. Ἐπειτα, ὅταν δὲν θὰ φοβοῦνται πλέον μήπως τὰ χάσουν εἰς τὰς ἐξετάσεις, δὲν θὰ τὰ χάνουν τόσο εὐκόλα. Διότι ὁ μέγιστος των φόβος, ὁ τρώσιμος, ἢ ἄγωνία, τοὺς κάμνει τώρα νὰ τὰ χάνουν. Ἐπιμελῆστατοι μαθηταὶ, ἱκανότατοι, εἰς τὰς ἐξετάσεις πολλάκις δὲν γράφουν καὶ δὲν ἀπαντοῦν ὅπως θὰ ἐπερίμενε κανεὶς. Τοὺς κυριεύει μιά νευρικότης, ἢ ὀπία τοῦ ἀφαιρεῖ τὴν ψυχραιμίαν καὶ τὴν διαύγειαν. Ἐξ ὅλου εἶνε καὶ ἡ σύγχυσις, ἢ κοκοτυχία. Ἐνα θεώρημα ἀπὸ τὴν Γεωμετρίαν π. γ., δὲν ἤμπορεσε κανεὶς νὰ τὸ ἐννοήσῃ, δὲν ἐπρόφρασε νὰ τὸ μελετήσῃ—τὸ μόνον,—καὶ εἰς τὰς ἐξετάσεις τοῦ πέφτει αὐτὸ. Δύο τέτοια, εἰς δύο ἄλλα μαθήματα, καὶ ἀρκεῖ νὰ χαντακωθῆ ὁ ἐπιμελῆστερος. Διότι τὴν μεγαλύτεραν σημασίαν ἔχει τώρα ὁ βαθμὸς τῶν ἐξετάσεων. Ὅταν ὅμως τὴν μεγαλύτεραν σημασίαν θὰ ἔχουν οἱ βαθμοὶ τοῦ ἔτους, κανεὶς κίνδυνος, κανεὶς φόβος ἀπὸ τὰς ἐξετάσεις. Ἔτσι οἱ μαθηταὶ καὶ ὅλον τὸ ἔτος θὰ ἐπιμελοῦνται περισσότερο, καὶ ἐξετάσεις θὰ δίδουν καλλίτερας, διότι θὰ εἶνε ἀπαθέστεροι. Δὲν θὰ τρέμουν διὰ τὸ ἀποτέλεσμα, οὔτε ἡ πολυήμερος ἀγωνία θὰ τοὺς λιγνεύει, θὰ τοὺς λυώνει καὶ θὰ κλονίζει—ὅπως συμβαίνει τώρα πολλάκις,—τὴν ὑγίαν των. Μαζὶ μετὰ ὅλα τὰ πράγματα, ἐκπολιτίζονται, βλέπετε, καὶ αἱ ἐξετάσεις. Χάνουν τώρα τὸν βάρβαρον, τὸν ἄγριον, τὸν τυραννικὸν τῶν χαρακτήρα. Παύουν νὰ εἶνε ὁ κακὸς λαϊμὸς τοῦ μαθητοῦ. Καὶ ἀπομένουν ἓνας ἀπλοῦς τύπος—ὁ ὁποῖος, πολὺ πιθανόν, θὰ καταργηθῆ καὶ αὐτὸς μετὰ τὸν καιρὸν. Σὰς ἀσπάζομαι ΦΑΙΔΩΝ

ΠΕΤΡΟΣ ΡΙΟΝΣΑΙ

(ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ ANDRÉ VALDÉS)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΑΑ' (Συνέχεια)

Τὴν ἔδεσεν ἐπάνω του κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον καὶ μολονότι φοβερὰ κουρασμένος, ἀνέλαβε μὲ θάρρος τὴν ἐπίπνον ἀνάβασιν.

Ἐξάφνα ἐφώνασε:

—Κερλός, κράτα με! δὲν βασιτῶ πιά!

Ἀπὸ τὸν τρόμον τῆς, ἡ κυρία Ζολλιέ σχεδὸν ἐλιποθύμησε καὶ τὰ δάκτυλά τῆς ἐσφιγγαν νευρικὰ τὸν λαιμὸν τοῦ Πέτρου μέχρι πνιγμοῦ.

Ὁ Καργκασσοῦ ἀνόησε τὸν κίνδυνον συγχρόνως μὲ τὸν Κερλός.

Μ' εὐκνησίαν πιθήκου ὁ πρῶτος ἀνερχήθη διὰ τοῦ σχοινίου καὶ ὑπεβάσταζε τὸν νέον μὲ τὸ φορτίον του, ἐνῶ ὁ Κερλός ἐτραβῶσεν ἀπὸ πάνω μὲ ὄλην τὴν δύναμιν.

Συνενώσαντες τὰς προσπάθειάς των, κατόρθωσαν νὰ κάμουν τὸν Πέτρον νὰ νέλθῃ καὶ τὰς τελευταίας βαθμίδας.

Ὁ Κερλός τὸν ἀγκάλιασε τότε καὶ τὸν ἀπέθεσεν ἐπὶ τοῦ ἐξώστου τῆς πρώρας, καθὼς καὶ τὴν κυρίαν Ζολλιέ, λιπέθυμον ἐντελῶς.

Ἐπὶ πολλὴν ὥραν ὁ νέος ἠσθμαινε, μὴ δυνάμιμος νὰ ἐπανεύρῃ τὴν ἀναπνοήν του· ὁ λαιμὸς του εἶχε μαυρίσῃ, ὁ λάρυγγς του εἶχε πρησθῆ· ὀλίγον ἀκόμη καὶ θὰ ἐτελείωνε...

—Λίγο ἔλειψε νὰ σᾶς πνίξῃ αὐτὴ ἡ κυρία, τῶ εἶπεν ὁ Κερλός, ὁ ὁποῖος

«Κατόρθωσαν νὰ κάμουν τὸν Πέτρον νὰ νέλθῃ...» (Σελ. 244, στ. α')

τὸν ὑπεβάσταζε τώρα καὶ τὸν ἐπεριποιεῖτο. Ἡ Ἐλένη ἐπηγαινοήρχετο ἀπὸ τὴν λιποθύμον μητέρα τῆς εἰς τὸν μισοπνιγμένον σωτήρα τῆς, μὲ μὲγάλον κόπον κρατοῦσα τὰ δάκρυα. Ἀλλ' ὁ Πέτρος τὴν εἶχεν ἤδη διδάξῃ, ὅτι τὰ δάκρυα εἶνε περιττὰ καὶ δι' αὐτὸ ἠγωνίζετο νὰ φανῇ θαρραλέα.

Ἐν τῶ μεταξύ ὅλοι οἱ ναυαγοὶ ἀνερχήθησαν ἐπὶ τοῦ πλοίου. Εἰς νεῦμα τοῦ Πέτρου, ὁ ὁποῖος συνηλθεν ὀλίγον, ἀλλὰ δὲν ἠμποροῦσεν ἀκόμη νὰ ὀμιλῇ, συνηθροίσθησαν περὶ τὸ νεαροῦ των ἀρχηγοῦ, διὰ τὸν ὁποῖον ἤρχισαν νὰ αἰσθάνονται λατρείαν φανατικὴν.

Ἡ κυρία Ζολλιέ, ὑπὸ τὰ φιλήματα τῆς κόρης τῆς, ἠνοιξε τέλος τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ βλέπουσα ὅτι εὕρισκετο σῶα καὶ ὑγιής ἐπὶ μεγάλου πλοίου, συνηλθεν ἀμέσως, μὴ δυναμένη νὰ πιστεύσῃ ἀκόμη τὴν εὐτυχίαν τῆς.

Δὲν εἶχεν ἄδικον. Μήπως ἡ σωτηρία των δὲν ἦτο ὡς ἐκ θαύματος;

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΑΒ' ΠΛΗΡΕΣ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ

Νεοκὸι ἢ μεθυσαμένοι;

Ἐν τῶ μεταξύ οἱ σωθέντες ναυαγοὶ ἐκύτταζαν ὀλόγυρά των.

Πέντε ναῦται, ἐξηπλωμένοι εἰς τὸ πρὸς τὴν πρώραν ἄκρον τοῦ καταστρώματος, ἐφαίνοντο κοιμώμενοι βαθέως. Ἄλλοι δύο κατέκειντο ὁμοίως εἰς τὸ μέσον. Κανεὶς ἄλλος δὲν ἐφαίνετο.

—Καλέ, στοιχειωμένο εἶνε αὐτὸ τὸ καράβι; εἶπεν ὁ Πέτρος, γὰρ νὰ ἰδοῦμε!.. περίεργον πράγμα!

Ὁ Κερλός, ὁ Καργκασσοῦ καὶ ὁ τρίτος ναύτης, ὁ Λεκέν, ἐξήτασαν τοὺς κοιμώμενους.

—Νομίζω πῶς εἶνε πεθαμένοι, εἶπεν ὁ πρῶτος.

Καὶ εἰς αὐτὸ συνεζώνησαν ὅλοι.

—Μ' ἀπὸ τί νὰ πέθαναν;

—Σὰν δηλητηριασμένοι φαίνονται. Ἰδέε, ἔχουν ὅλοι τὴν ἴδια στάσι καὶ τὸν ἴδιον μορφαρισμό. Πέθαναν μὲ τὸν ἴδιον τρόπο ὅλοι.

—Καὶ αὐτὸ θὰ ἔγεινε πρὸ ὀλίγου, γιὰ τὸ καράβι δὲν μπορεῖ νὰ περπατοῦσε ἔτσι πολλὴ ὥρα. Πρέπει νὰ μανουβράρουμε γρήγορα... Ποῦ εἶνε ὁ καπετάνιος;

—Στὴν πρύμνη, μὲ τίς κυρίες.

—Ἡᾶμε νὰ ἰδοῦμε καὶ κεῖ.

Ὁ Πέτρος εἶχε διασχίσῃ τὸ κατὰστρωμα, ἀκολουθούμενος ἀπὸ τὰς δύο του φίλας, αἱ ὁποῖαι ἐφοβῶντο νὰ τὸν ἀφίσουν. Διερχόμενος πρὸ τοῦ μαγειρείου, ἐρρίψεν ἓνα βλέμμα καὶ εἶδε

μέσα τὸν μάγειρον μὲ τοὺς δύο του βοηθούς, κοιμωμένους εἰς στάσεις διαφόρους. Φωτιὰ δὲν ὑπῆρχεν ἀναμμένη διόλου.

—Παράξενο! πολὺ παράξενο! εἶπαν ἐξακολουθώντας τὸν δρόμον των, ἀρκετὰ δύσκολον ἐξ αἰτίας τῆς ἀνωμά-

«Ἐνας ἄνθρωπος πληγωμένος...» (Σελ. 245, στ. γ')

λου καὶ ἀποτόμου κλίσεως τοῦ σκάφους. Φθάσαντες εἰς τὴν πρύμνην, ἀνῆλθον τὰς ὀκτὼ βαθμίδας τῆς γαβύρας, ὅπου δὲν ὑπῆρχε κανεὶς, οὔτε κἀν ὁ πηδαλιούχος.

Εἶχαν δέσῃ τὸ πηδάλιον μὲ σχοινία, διὰ νὰ διατηρηθῇ ἡ ἴδια διεύθυνσις ἐπὶ τινα χρόνον.

Ἡ θυρίς τῆς αἰθούσης ἦτο ἀνοιχτή. Ἐσκυφαν, εἶδαν, καὶ τὸ ἴδιον ἐπιφώνημα ἐξῆλθεν ἀπὸ τὰ χεῖλη των.

Ναῦται ἀναίσθητοι, ἀκίνητοι, κατέκειντο συσσωρευμένοι ἐκεῖ-μέσα.

—Εἶνε νεκροὶ ἢ μεθυσαμένοι; ἐπιθύρουν ἡ κυρία Ζολλιέ.

—Θὰ τὸ μάθωμεν, εἶπεν ὁ Πέτρος.

—Κατέβητε μόνος σας, γιὰ τὸ ἐγὼ φοβοῦμαι... οὔτε τὴν Ἐλένη ἀφίω...

—Ὅπως ἀγαπᾶτε, κυρία. Ἀλλὰ διὰ νὰ σᾶς ἀφίσω, πρέπει νὰ ἔλθῃ κανένας ναύτης νὰ μείνῃ κοντὰ σας.

—Ναύτης; Παρών! ἀπεκρίθη ἡ φωνὴ τοῦ Καργκασσοῦ. Πολὺ παράξενο πράγμα, καπετάνιο μου! ὅλοι ἐδῶ-μέσα, ἢ σχεδὸν ὅλοι, εἶνε νεκροί. Στὴν κουζίνα δὲν μπήκαμε, ὅσους ὅμως εἶδαμε ἀπάνω, ἔχουν πεθάνῃ πιά, καὶ ἀπὸ τὸ ἴδιο δηλητήριο.

—Ἰδέε ἐδῶ! εἶπεν ὁ Πέτρος.

Ὁ ναύτης ἐσκυψε.

—Ὡ, διάβολε! νὰ καὶ οἱ ἐπίλοιποι τῆς τσοῦρμας! Μὰ τί ἔφαγαν λοιπὸν αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι;

—Τρέχα γύρευε! εἶπεν ἡ φωνὴ τοῦ Κερλός.

Ἐφθασε μὲ τὸν Λεκέν, φέρων τὰς ἴδιαι παρατηρήσεις καὶ ἐκπλήξεις.

—Κερλός, εἶπεν ὁ Πέτρος, μείνε

ἐδῶ μὲ τὸν Λεκέν νὰ φυλάξετε τὲς κυρίες. Ἐγὼ θὰ κατέβω στὴ σάλα μὲ τὸν Καργκασσοῦ.

—Μάλιστα, καπετάνιο μου!

Τὸ «καπετάνιο μου» εἰς τὸ στόμα των δὲν εἶχε πλέον οὔτε ἴγχος ἀστυδιότητος. Σοβαρώτατα ὅλοι ἐθεώρουν τὸν Πέτρον ἀρχηγὸν των.

—Προσέξτε, τοῖς εἶπε, νὰ μὴν ἔλθουν ἀπὸ ἐδῶ οἱ μετανάστα! πητέ τους ὅτι ὁ πλοίαρχος εὐχαρίστωε τοὺς παίρνει μὲ τὸ καράβι του, ἀλλὰ μὲ τὴ συμφωνία νὰ μείνουν εἰς τὴν πρώρα.

—Αὐτὸ κηῖλα εἶνε τὸ σωστό! παρτήρησεν ὁ Κερλός.

—Καὶ θὰ γίνῃ! προσέθεσεν ὁ Λεκέν.

Ὁ Πέτρος κατῆλθε μὲ τὸν Καργκασσοῦ. Ὅταν ἐφθασαν εἰς τὸ τέλος τῆς κλίμακος, ἤκουσαν βόγγους ἐξερχομέ-

νους ἀπὸ μίαν καμπίναν, ἢ ὁποῖα εὕρισκετο ἀριστερᾶ των.

Ἀλλ' ἐμπρὸς των ἦσαν σώματα, τὰ ὁποῖα ἔπρεπε νὰ διασκελίσουν. Δὲν ἔσταμάτησαν νὰ τὰ ἐξετάσουν, βιαζόμενοι νὰ τρέξουν πρὸς τὴν φωνήν, ἢ ὁποῖα ἐφαίνετο ζητούσα βοήθειαν.

—Εἶνε ἡ καμπίνα τοῦ πλοίαρχου, ἐπιθύρουν ὁ ναύτης εἰσερχόμενος· αὐτὸς βόγγε.

Ὁ Πέτρος, ὁ ὁποῖος τὸν εἶχεν ἀκολουθήσῃ, ἐπέθεώρησε μὲ γοργὰ βλέμματα τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ θαλαμίσκου.

Εἶχε μήκος τριῶν μέτρων καὶ πλάτος δύο. Τὸ βάθος κατεῖχετο ἀπὸ ἓν ἐπιπλον ἐν εἰδει τραπέζης μὲ πολλὰ μεγάλα σουβάρια. Καὶ ἀπὸ πάνω, εἰς τὸν τοίχον, ἦσαν κρεμασμένοι χάρται, ἐξάντες καὶ ἄλλα ὄργανα παντοειδῆ.

Ἡ πληγὴ τοῦ πλοίαρχου.

Ἐπὶ τῆς κλίνης κατέκειτο ἓνας ἄνθρωπος πληγωμένος, ὁ ὁποῖος ἐπέβη μὲ τὰ δύο του χεῖρα ἐπὶ τοῦ στήθους του αἰματωμένα πανιά, διὰ τῶν ὁποίων προφανῶς εἶχε προσπαθῆσῃ νὰ σταματήσῃ τὴν αἱμορραγίαν.

Ἐνα ρεβόλβερ ἦτο πεσμένον κάτω, πλησίον του.

Εἶχεν ὠχρότητα πτώματος.

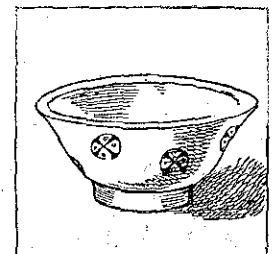
Ἀκίνητος, μὲ τὰ μάτια κλειστά, δὲν εἶδεν ἄλλο σημεῖον ζωῆς ἀπὸ τοὺς βόγγους του.

—Μοῦ φαίνεται, εἶπεν ὁ Καργκασσοῦ, πῶς θάγεινε στάσις· θὰ θέλησαν νὰ σκοτώσουν τὸν πλοίαρχον κ' αὐτὸς ὑπερασπίσθηκε τῆ ζωῆ του. Τί συνέβη ὅμως κατόπιν; Μυστήριον!

(Ἐπειτα συνέχεια)

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

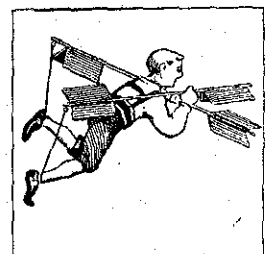
Δηλητηριασμένον φλυζάνι

Ὁ περίεργος αὐτὸς κύαθος (φλυζάνι), ἐκομίσθη ἀπὸ τὴν Κίνα καὶ εἶνε πολὺ παλαιός. Ἀλλοτε, πρὸ ἐνός αἰῶνος, ὁσάκις ἤθελαν ἐκεῖ νὰ

ξεπαστρέψουν κινένα, μετεχειρίζοντο ἓνα τέτοιο φλυζάνι. Τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ διχείου ἦτο στρωμένον μὲ δηλητηριώδες μίγμα, τὸ ὁποῖον ὠμοίως τελεῖται μὲ βερνίκι πορσελάνας. Ἀλλ' ὅμα ἔχοναν ὑγρὸν ζεστόν—τοῦ παραδείγματος χάριν,—εἰς τὸ δοχεῖον, τὸ δηλητήριο ἀναλύετο καὶ ἀναμιγνύετο μὲ τὸ ποτὸν, χωρὶς νὰλλοιῶν οὔτε τὸ χροῶμά του, οὔτε τὴν γεύσιν του. Ἔτσι τὸ ἐπινε κανεὶς ἀνύποπτος κ' ἐπήγαγεν εἰς τὸν ἄλλον κόσμον.

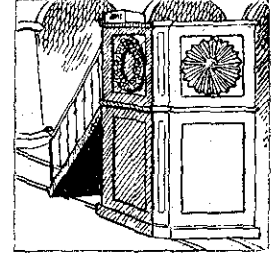
Πτητικὴ μηχανή

Ἡ μηχανὴ αὐτὴ, ἀπλοστάτη, ἐπενοήθη τῶ 1768 ὑπὸ τοῦ Μπερτιέρου. Ἀπετελεῖτο, ὡς βλέπετε, ἀπὸ τέσσαρα πτερὰ ἐκ μεταξωτοῦ

ὑφάσματος χονδρῶ (ταφτᾶ), συνηνωμένα διὰ δύο ράβδων, αἱ ὁποῖαι ἐστηρίζοντο ἐπὶ τῶν ὤμων κ' ἐκινεῦντο διὰ τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν. Ἐννοεῖται ὅμως, ὅτι ἡ μηχανὴ αὐτὴ οὐδέποτε ἐλείπετοῦργησε.

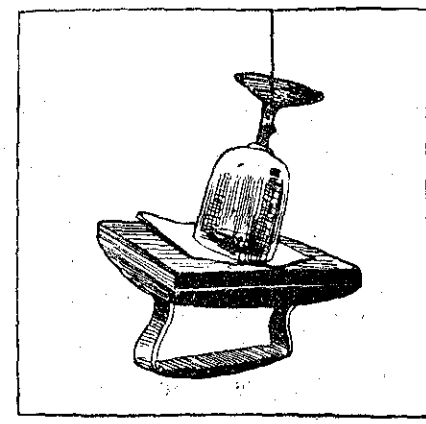
Περίεργος ἄμβων

Εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου, εἰς τὸ Clonely τῆς Ἀγγλίας, ὑπάρχει ἓνας περίεργος ἄμβων, ὁ ὁποῖος κινεῖται ἐπὶ ράβδων ὅ-

πως βαγόνι σιδηροδρόμου, καὶ εἰμπορεῖ νὰ μεταφέρεται καὶ νὰ τοποθετῆται εἰς ὅποιονδήποτε μέρος τῆς ἐκκλησίας, κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ἱεροπραξίας.

Ἐνα πείραμα

Ἰδοὺ νέον πείραμα, ἀπεδεικνύον τὴν πίεσιν τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος. Ποίρνετε ἓνα σίδερον, βάζετε ἐπάνω ἓνα κομμάτι ἀπὸ κκουτσάκκ ἀρκετὰ λεπτόν, ὅσον εἶνε περίπου τὰ μέγεθος τοῦ σιδήρου. Ἐπάνω εἰς τὸ καουτοῦκ τοποθετεῖτε ἐνμικρὸν δοχεῖον, ἓνα βούλωμα π. γ. ἀπὸ κουτί μεταλλίνον, μέσα εἰς τὸ ὁποῖον

βάξετε ὀλίγο βαμβάκι βρεγμένον μὲ οἶνόπνευμα. Τὸ ἀνάβετε καὶ τὸ σκεπάζετε μ' ἓνα ποτήρι, τὸ ὁποῖον πιέζεται δυνατὰ. Ὅταν οὕτως ἠφλόγα, ζέnete τὸ πόδι τοῦ ποτηριοῦ μ' ἓνα σπάγγον, ἀπὸ τὸν ὁποῖον εἰμπορεῖτε νὰ κρατήσετε τὸ ὄλον κρεμασμένον, ὅπως δείχνει ἡ εἰκὼν. Θα περάσῃ, ἀρκετὴ ὥρα ἕως νὰποσπασθῇ τὸ σίδερον ἀπὸ τὸ ποτήρι.

Ἑβδομαδιατοὶ Διαγωνισμοὶ

α') Ἐφθαρμένη Ἐπιγραφή

Ἐσταλή ὑπὸ τῆς Γοργούς

Σ . ΕΥ . . Β . . ΔΕ . Σ .

Ζητεῖται ἡ συμπλήρωσις τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης.

β') Παίγνιον

Ἐσταλή ὑπὸ τῆς Χρυσοπηγήτισσας

Table with 4 columns and 3 rows of Greek letters: ΣΧΥ, ΔΗ, ΜΗ, ΠΗ, ΜΑ, ΑΙ, ΝΕΙ, Α, ΔΗΣ, ΛΟΣ, ΟΣ, ΔΕΙ

Νὰ συναρμολογηθῶν αἱ συλλαβαὶ αὐταὶ ὥστε νὰποτελεσθῶν: ἀρχαῖος δραματικός, εἰρηφ. Ἀθηναῖος, τραγικὴ βασιλίσσα καὶ ποταμὸς τῆς Ἑλλάδος. Ἀήλωσις: Αἱ λύσεις—ὁσονδήποτε ζητημάτων τοῦ αὐτοῦ φυλλαδίου, — συνοδεύονται ὑπὸ ἑνὸς μόνου δεκαλέπτου γραμματοσήμου.

Λύσεις τοῦ 26ου φύλλου

α) Ἡ κεφαλὴ τοῦ λωπόδουτου σχηματίζεται μεταξύ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς καὶ τοῦ δεξιῦ ποδὸς τοῦ χωροφύλακος. β) Σπεργεῖς, Ἀραγθός, Πηγεῖος, Σελίνους, Ἀστωπός, Κραθίς, Ἰναχός. γ) Βάρβαρος, Βαρβάρια.

276. Αίνυγμα

Όργανον μουζικόν τὸ ἀρσενικόν μου
Καί μέρος τοῦ σπιτιοῦ τὸ θηλυκόν μου.

*Εστάλη ὑπὸ τῆς Αἰγῆς τῶν Ἑλλήδων

277. Γωνία

- + * * * * = Νῆρος τῆς Ἑλλάδος.
- + * * * * = Πόλις τῆς Ἑλλάδος.
- ** * * * = Μέρος τῆς χειρὸς.
- ** * * * = Γραφικὴ ὄψη.
- ** * * * = Κάτοικος νήσου.
- * * * * * = Εἶδος ποιήματος.
- + * * * * = Ἀρχαῖος ἀεροπόρος.

Οἱ σταυροὶ ἀποτελοῦν πόλιν τῆς Πελοποννήσου.

*Εστάλη ὑπὸ τῆς Ὑψηλῆς Ἰδέας

278. Ἀριθμητικὴ διὰ λέξεων

Μέρος πλησίον θαλάσσης—Γωνίη τῆς Παλαιᾶς Γραφῆς—Πρόβεισις + (οἰκιακὸν ἀεὶδος—νήσος τοῦ Αἰγαίου =) Ἀριθμητικὸν ἐπίσημα + (Ἄντωνμια—ἀντωνυμία =) Ἄντωνμια.

*Ἄθροισμα ὑπόλοιπον: Οὐρανία κατοικία.

*Εστάλη ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου

279. Κρυπτογραφικόν

- 1 2 3 4 5 6 7 1 = Αὐτοκράτωρ.
- 2 2 4 5 5 7 1 = Ἀρχαῖος θεός.
- 3 6 5 5 2 = Πόλις τῆς Μακεδονίας.
- 4 3 5 4 5 = Χρήσιμον ἐν πολέμῳ.
- 5 6 7 1 = Θῆριον.
- 6 1 1 6 2 = Ἀριθμός.
- 7 4 1 = Ἐξ οὗ πάσα ζωή.

*Εστάλη ἀπὸ τὸ Μαγαμένον Φοδὸν

280. Ποικίλη Ἀκροστιχίς

Λαμβάνων τὸ πρῶτον τῆς πρώτης, τὸ δεύτερον τῆς δευτέρας, τὸ τρίτον τῆς τρίτης, καὶ οὕτω καθέτης, πέντε Νήσων τοῦ Αἰγαίου, σχημάτισε ἔκτιν τοιαύτην.

*Εστάλη ὑπὸ τοῦ Περσέως

281. Φωνηεντόλιπον.

σν - θν - χ - χρ - κν

*Εστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀττικῷ Ὀδρανῷ

282. Γρίφος

Τὸν	ὄνος	Ε	Ε
κε		Ε	Ε

*Εστάλη ἀπὸ τὴν Ὀνειρεμένην Πατριδα

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 21

200. Λαδόγα. (λα, δό, γα.)—201. Ὀρος—δρος.—202. Τὸ Λεξικόν.

- 203. Α (σἈφές.)
- ΙΝΑ (ΔΑΝΙΑ...)
- ΙΜΕΡΑ (ΠΑΡΕ ΜΙΑ...)
- ΑΝΕΜΩΝΗ (ἩΝΩΜΕΝΑ...)
- ΑΡΩΜΑ (ΤΑ ΜΩΡΑ...)
- ΑΝΑ (ΑΝΑΝΙΑ...)
- Η (Ἡσού...)

204—208. Διὰ τοῦ Δ: δέρας, διὰ, Ὑδρα, ὀδός, δάκρυ.—209. Ἐστάλη (πρὸς ΣΤΑ-

ΘΗ...)—210. ΛΥΚΟΥΡΓΙΟΣ (Ἀπὸ τῆς Ὑπερφανος, Κακῆς, Ὀμοῖος, Ὑγρός, Ράδιον, Γέρον, Ὀνειρόν, Στενός.)—211. Ἐστὶ δίκης ὀφθαλμός: ὅς τὰ πᾶν ὄρα.—212. Ζήσεις βίαν κράτιστον ἂν θυμῷ κρατῆς. (Ζ' εἰς 1 βῆ - ὦν - κράτ' εἰς τῶν - ἀνθη-μοῦ-κράτης.)

ΜΙΚΡΑ ἌΓΓΕΛΙΑ

Ἦ λέξις μὲ ἀπλά στοιχεία τῶν 8 στιγμῶν λεπτά 10, διὰ δὲ τοὺς συνδρομητὰς μᾶς λεπτά 5 μόνον μὲ παχέα στοιχεία τὸ διαλάσιον, καὶ μὲ κεφαλαία τὸ ταπλασίον. Ἐλάχιστος ὄρος 15 λέξεις, δηλαδὴ καὶ αἱ ὀλίγοτεροι τῶν 15 πληροῦνται ὡς καὶ ἦσαν 15. Ὁ χωριστὸς στίχος, ἔστω καὶ ἀπὸ μίαν λέξιν, μὲ κεφαλαία ἢ παχέα ἢ ἀπλά στοιχεία τῶν 8 στιγμῶν, ὑπολογίζεται ὡς ἓξ λέξεις ἀπλά.—Αἱ μὴ συνδουόμενα ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου ἄγγελια δὲν δημοσιεύονται.

Ἀγαπῆτοι συναδελφοί! Μόνον ψηφίζοντες ὑποψηφιστὴν Νέας Ἑλλάδος δύνασθε νὰ τύχητε βραβεῖου ἔλλογος. Δευκοκύματος Αἰγιαλός. (1Β', 134)

ἩΡΩΣ ΤΟΥ 21 ΑΕΡΟΠΛΑΝΟΝ ΔΑΙΔΑΛΟΣ

Ὑποψήφιος δημοψηφίσματος, ὑποστηρίζομενος ὑπὸ τοῦ Συλλόγου «Παλαμῆδης». (1Β', 134)

Ἀνταλλάσω γραμματόσημα πενταχθῶν.—Θεμιστολῆς Στεφανίδης, Σίμος (Βαυῶ).

ΔΕΙΝΟΠΛΑΘΟΥΜΕΝΗ ΕΛΛΑΣ ΥΠΟΨΗΦΙΑ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ Β' ΤΡΙΜΗΝΙΑΣ

ΔΟΣΑΣΜΕΝΗ ΓΑΛΑΝΟΛΕΥΚΗ ΕΝΔΟΣΟ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙ ΝΕΑ ΕΛΛΑΣ ΟΝΕΙΡΕΜΕΝΗ ΕΛΛΑΣ

Ὑποψήφιος Δημοψηφίσματος, ὑποστηρίζομενος ὑπὸ τοῦ Συλλόγου «Παλαμῆδης». (1Β', 137)

Ψηφίσατε πάντες τὰ ὑπὲρ τοῦ ψευδώνυμου: ΔΕΙΝΟΠΛΑΘΟΥΜΕΝΗ ΕΛΛΑΣ ΔΟΣΑΣΜΕΝΗ ΓΑΛΑΝΟΛΕΥΚΗ (1Β', 138)

ΕΛΛΑΣ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ ΥΠΟΨΗΦΙΑ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ Β' ΤΡΙΜΗΝΙΑΣ

Ἐξεδόθη:

Τ' ΑΞΕΧΑΣΤΑ

[Ἀναμνήσεις τοῦ πολέμου τοῦ 1897]

ὑπὸ ΕΥΣΤΡ. ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΟΥ

Τιμᾶται δρ. ἢ φρ. 2.

Διὰ πᾶσαν παραγγελίαν ἀπευθείας πρὸς τὸν συγγραφεῖα: κ. Ἐδοστράτιον Ἐδοστράτιδην, Τράπεζα Ἀθηνῶν, Ἀθήνας.

ΕΡΓΑ ΓΡΗΓ. ΞΕΝΟΠΟΤΛΟΥ [Φαίδωνος]

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ—ΣΕΙΡΑ ΠΡΩΤΗ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ—ΣΕΙΡΑ ΔΕΥΤΕΡΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ—ΣΕΙΡΑ ΤΡΙΤΗ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΣΤΕΦΑ, μυθιστόρημα Ο ΚΑΚΟΣ ΔΡΟΜΟΣ κτ' ἄλλα κεινοῦργια Διηγήματα (1908—1911).

Πέντε κομμά, καλλιτεχνικὰ βιβλία. Ἐκαστον δρ. ἢ φρ. 3.

Καὶ τὰ πέντε μαζί, δρ. ἢ φρ. 13

Καὶ διὰ τοὺς συνδρομητὰς τοῦ «ΘΕΑΤΡΟΥ», μόνον δρ. ἢ φρ. 10.

Πᾶσα παραγγελία πρὸς τὸν κ. Γρηγ. Ξενοπούλου, 38 ὁδὸς Ἐδριπίδου, Ἀθήνας.

ΚΒΑΥΜΑΔΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ ΤΟΥ 26ου ΦΥΛΛΟΥ (Ἴδε τὴν λύσιν εἰς τὴν σελ. 245)

ΑΘΗΝΩΝ: Ἐσφορόος ὁ Κυμαῖος, Τεότης, Μαρία Βλαδίμηρου, Ἑλλη, Μ. Μίμιας, Χρυσὸ Ποτόνι, Κοντοσεβιδούλης, Εὐέλπις, Ἑλένη Κ. Μωραΐτου, Ἀλ. Κ. Μωραΐτης, Α. Κ. Μωραΐτης, Σωμανὸς Πηλεμιστῆς, Κλεοπάτρα Καρρῶ, Ἰωάν. Ν. Πλατοῦς. ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Μιμότα, Π. Γιαννούσης, Σ. Δ. Γεωργίου, Θ. Γ. Βασιλάς, Ι. Χ. Ἀβελόπουλος.

ΕΠΑΡΧΙΩΝ:

ΒΟΛΟΥ: Γ. Α. Χαλμαδόπουλος. ΖΑΚΥΝΘΟΥ: Διον. Ι. Κλάδης. ΘΗΒΩΝ: Χρ. Γ. Παλιγγίτης (25, 26). ΚΑΡΑΙΤΣΗΣ: Ἰωάν. Α. Γούλας. ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Ὀλγα Θ. Καζιάνη. ΜΕΣΣΗΝΗΣ: Γεωρ. Ι. Κατσούλης. ΝΑΥΠΑΓΙΟΥ: Κλ. Γ. Κοτσούλης. ΠΑΤΡΩΝ: Ἀλέκος Ι. Ἀτσάλος, Ἰωάν. Στ. Βασιλείου, Γιαν. Β. Παπανικολάου, Κωνστ. Ι. Φωγμακίδης, Ἀνεμόνη, Τούλα Παπαχρονόπουλου. ΣΥΡΟΥ: Ἀλοῦσιος Α. Δεϊνάν, Σπ. Ι. Κολοκούσης. ΤΥΡΝΑΒΟΥ: Στ. Δ. Καράσσης, Ἀλεξάνδρα Α. Καράσσου, Ἀθ. Στ. Παπαγιάννη. ΧΑΛΚΙΔΟΣ: Γεωρ. Νικόλης, Μ. Γ. Κομνηνός, Ἀντ. Ν. Λεμπέσης, Νίκος Α. Κούρτης.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΑΔΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ: Χρυσάλλης. ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ: Β. Θ. Οικονομίδης (25, 26). ΚΑΙΡΟΥ: Νικ. Σμαδάς. ΠΟΡΤ-ΣΑΓΓΑ: Γεωρ. Μ. Φανῆς. ΡΟΣΤΟΒΙΟΥ: Ἀχ. Γ. Σεβαστόπουλος (25). ΣΑΜΟΥ: Θεμ. Στεφανίδης, Μαν. Α. Καλας, Κ. Ν. Γεωργιάδης. ΣΤΕΡΝΗΜΑΧΟΥ: Πάρις Παρ. Γ. Εμμανουήλ, Γεώργιος Παρ. Π. Ἐμμανουήλ, Γεωρ. Α. Μαρίν-τσογλου (25, 26), Ἀποστ. Β. Παπαδόπουλος.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τῶν ἐφρόνων ὁδὴν τὴν λύσιν τὰ δνόματα ἐτέθησαν εἰς τὴν Κληρωτὶδα καὶ ἐκλήρωθησαν οἱ ἔξῃς δύο: ΧΡ. Γ. ΠΑΛΙΓΓΙΝΗΣ ἐν Θήβαις καὶ ΑΘ. ΣΤ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗΣ ἐν Τυρνάβῳ, οἱ ὅποιοι ἐνεγράφησαν διὰ τρεῖς μῆνας ἐκαστος ἀπὸ 1ης Ἰουλίου.

Οἱ ἀποστειλάντες ἔθεν δεκαλέπτου τὴν λύσιν δὲν ἀναφέρονται, οὔτε οἱ ἀποστειλάντες πεντάλεπτον ἀπὸ δεκαλέπτου. (Γραμματόσημον ὀδομακίων 10 παρὰ ἰσοδυναμεῖ μὲ 5 λεπτά ὅπου δὲ 10 λεπτά χρειάζεται γραμματόσημον 20 παρὰ).

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὸν εἰς τὴν χάραν ἡμῶν ὑψηλοτάτας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχεῖου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀρίστον καὶ χρησιμωτάτων εἰς τοὺς παῖδας.

<p>ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ</p> <p>Ἐσωτερικοῦ: Ἐξωτερικοῦ:</p> <p>Ἐτήσια . . . δρ. 8,— Ἐτήσια . . . φρ. 10,—</p> <p>Ἐξάμηνος . . . 4,50 Ἐξάμηνος . . . 5,50</p> <p>Τρίμηνος . . . 2,50 Τρίμηνος . . . 3,—</p> <p>Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.</p>	<p>ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ</p> <p>ΙΑΡΥΘΗ Τῷ 1879</p> <p>ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ</p> <p>ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ</p> <p>Ἐν Ἀθήναις, 16 Ἰουνίου 1912</p>	<p>ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20</p> <p>Διὰ τῶν Πρακτόρων, Ἐσωτερ. λ. 10. Ἐξωτερ. λ. 15</p> <p>Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25</p> <p>ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ</p> <p>Ὁδὸς Ἐδριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρθάκειον</p> <p>Ἔτος 34ον.—Ἀριθ. 29</p>
--	---	--

ΠΕΤΡΟΣ ΡΙΟΝΣΑΙ

ἸΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ ANDRÉ VALDÉS

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΑΒ' (Συνέχεια)

— Πρῶτα—πρῶτα πρέπει νὰ βοηθήσωμε αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον, νὰ δέσωμε τὴν πληγὴν του. Ἀνέβα μιά στιγμὴ νὰ τὸ πῆς εἰς τὴν κυρία Ζολλιέ κ' ἔλα πάλι νὰ μὲ βοηθήσῃς. Θὰ εὐρωδ, τι χρειάζεται.

Μικρὸν ἐρμάριον, καρφωμένον εἰς τὸν τοίχον, ἔφερε τὴν ἐπιγραφὴν «Φαρμακεῖον». Τὸ κλειδί ἦτο εἰς τὴν κλειδαριάν.

Ὁ Πέτρος τὸ ἀνοίξε κ' εὐρήκε ξαντόν, βαμβάκι, φανικόν, ἄρνικαν, πανιά. Ἐποίησεν ἓνα ἐπίδεσμον καὶ ἔχυσεν ὀλίγας σταγόνας φανικοῦ εἰς τὴν λεκάνην, τὴν ὁποίαν ἐγέμισε νερόν' ἔπειτα, ὅταν ἐπέστρεψεν ὁ Καργκασσοῦ, ἐπληροῖσε τὸν τραυματιαν, παρεμέρισε τὰς χεῖράς του, ἐσήκωσε τὰ αἱματωμένα πανιά καὶ ἀπεκάλυψε μίαν βαθεῖαν πληγὴν, ἀπὸ σιλέτο, εἰς τὸ δεξιὸν μέρος τοῦ στήθους.

Τὸ αἷμα εἶχε ρεῦσῃ ἀφθόνως, ἀλλὰ τώρα εἶχε πῆξῃ καὶ ἔφραττε τὴν πληγὴν.

— Πρέπει νὰ τὸν γδύσωμε, γιὰ νὰ τοῦ δέσωμε καλὰ τὴν πληγὴν του. Πρὸς τὸ παρόν, κόβε δ,τι μᾶς ἐμποδίζει, ἐνῶ ἐγὼ θὰ τὴν πλένω. Εἶσαι τῆς γνώμης νὰ καθαρίσωμε τὸ πηγμένο αἷμα ποῦ τὴν φράζει;

— Γιὰ σήμερα ὄχι, καπετάνιο μου, ἀπεκρίθη ὁ Καργκασσοῦ, κολακευμένος ποῦ ἐξηλοῦσαν τὴν γνώμην του. Καλλιτέρα εἶνε νὰ μὴ χάσῃ ὁ ἄνθρωπος κ' ἄλλο αἷμα.

— Ἐχεις δίκην, ἀπήντησεν ὁ Πέτρος, καθαρίζων μὲ προσοχὴν τὰ κέριτ' τῆς πληγῆς' ἰδέε, ἢ δροσιὰ τοῦ νεροῦ ἀναζωογονεῖ τὸν πληγιομένο, συνέρχεται, ἀ-

νοίγει τὰ μάτια του. Τι θὰ πῆ ὅταν ἰδῇ κοντὰ τοῦ ἀγνώστους;

Πραγματικῶς, ὁ τραυματίας ἀνελάμβανε τὰς αἰσθήσεις του καὶ τοὺς ἐκπλάι μ' ἐκπληξὴν μαζί καὶ μὲ χαρὰν.

— Ποιὸ εἶσθε; ἐψιθύρισε μὲ μεγάλαν δυσκολίαν.

— Ναυαγοὶ ποῦ κατόρθωσαν νὰναβοῦν εἰς τὸ πλοῖόν σας ἐγκαιρῶς ὥστε νὰ σᾶς ἐμποδίσουν νὰποθάνετε, ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος.

— Καὶ νὰ ναυαγήσετε, προσέθετεν ὁ Καργκασσοῦ, γιὰτὶ ἂν δὲν μανουβράροουμε σὲ λίγο, μπορεῖ νὰ γίνῃ καταστροφή.

— Ἀλήθεια, ἐψιθύ-

ρισεν ὁ τραυματίας, τὸ πλοῖόν γέρνει πάρα πολὺ.

— Κ' ἔχει πάρα πολὺ πανιά, καὶ τὸ τιμόνι εἶνε θεμένο μὲ ἀσχημὴ διεύθυνσι.

— Δεμένο; Ἀρῆ ὁ τιμονιέρης;

— Ἀπὸν! ὄλοι σας οἱ γαῦται εἶνε κοιμισμένοι ἢ νεκροί.

— Πᾶσε, Καργκασσοῦ, μὴν κάνῃς τὸν κύριο νὰ ἐμιλήῃ πολὺ. Δὲν πρέπει νὰ κινήται... ἢ πληγὴν του θὰ μᾶτωνα πάλι καὶ θάταν κακὸ.

— Ἐννοια σου, καπετάνιο μου, καὶ δὲν θὰ βγάλω πιά ἄγνα! εἶπεν ὁ Καργκασσοῦ.

Τὸ ἐκπληκτικὸν βλέμμα τοῦ ἀσθενοῦς προσήλωθη ἐπὶ τοῦ προσώπου τοῦ Πέτρου, ἀλλ' ὁ νέος δὲν ὠμίλησε.

Μ' ἐπιτηδεϊότητα προσήρμοσεν ἐπὶ τῆς πληγῆς τὸν ἀντισηπτικὸν ἐπίδεσμον ποῦ εἶχε κάμη, καὶ κατόπιν, βοηθούμενος ὑπὸ τοῦ ναύτου, ἐξέδωσε τὸν τραυματιαν καὶ τὸν ἐξήλωσεν ἀνέτως ἐπὶ τῆς στρωμνῆς του.

— Ἀχ, εὐχαριστῶ! ἐψιθύρισεν οὗτος μὲ συγ-

«Τὸ ἰστιοφόρον ἐξηκολούθει τὸν ἀτακτὸν δρόμον του...» (Σελ. 250, στ. α')

— Ἐννοια σου, καπετάνιο μου, καὶ δὲν θὰ βγάλω πιά ἄγνα! εἶπεν ὁ Καργκασσοῦ.

Τὸ ἐκπληκτικὸν βλέμμα τοῦ ἀσθενοῦς προσήλωθη ἐπὶ τοῦ προσώπου τοῦ Πέτρου, ἀλλ' ὁ νέος δὲν ὠμίλησε.

Μ' ἐπιτηδεϊότητα προσήρμοσεν ἐπὶ τῆς πληγῆς τὸν ἀντισηπτικὸν ἐπίδεσμον ποῦ εἶχε κάμη, καὶ κατόπιν, βοηθούμενος ὑπὸ τοῦ ναύτου, ἐξέδωσε τὸν τραυματιαν καὶ τὸν ἐξήλωσεν ἀνέτως ἐπὶ τῆς στρωμνῆς του.

— Ἀχ, εὐχαριστῶ! ἐψιθύρισεν οὗτος μὲ συγ-

— Ἐννοια σου, καπετάνιο μου, καὶ δὲν θὰ βγάλω πιά ἄγνα! εἶπεν ὁ Καργκασσοῦ.

Τὸ ἐκπληκτικὸν βλέμμα τοῦ ἀσθενοῦς προσήλωθη ἐπὶ τοῦ προσώπου τοῦ Πέτρου, ἀλλ' ὁ νέος δὲν ὠμίλησε.

Μ' ἐπιτηδεϊότητα προσήρμοσεν ἐπὶ τῆς πληγῆς τὸν ἀντισηπτικὸν ἐπίδεσμον ποῦ εἶχε κάμη, καὶ κατόπιν, βοηθούμενος ὑπὸ τοῦ ναύτου, ἐξέδωσε τὸν τραυματιαν καὶ τὸν ἐξήλωσεν ἀνέτως ἐπὶ τῆς στρωμνῆς του.

— Ἀχ, εὐχαριστῶ! ἐψιθύρισεν οὗτος μὲ συγ-

— Ἐννοια σου, καπετάνιο μου, καὶ δὲν θὰ βγάλω πιά ἄγνα! εἶπεν ὁ Καργκασσοῦ.

Τὸ ἐκπληκτικὸν βλέμμα τοῦ ἀσθενοῦς προσήλωθη ἐπὶ τοῦ προσώπου τοῦ Πέτρου, ἀλλ' ὁ νέος δὲν ὠμίλησε.

Μ' ἐπιτηδεϊότητα προσήρμοσεν ἐπὶ τῆς πληγῆς τὸν ἀντισηπτικὸν ἐπίδεσμον ποῦ εἶχε κάμη, καὶ κατόπιν, βοηθούμενος ὑπὸ τοῦ ναύτου, ἐξέδωσε τὸν τραυματιαν καὶ τὸν ἐξήλωσεν ἀνέτως ἐπὶ τῆς στρωμνῆς του.

— Ἀχ, εὐχαριστῶ! ἐψιθύρισεν οὗτος μὲ συγ-

ΤΩΡΑ ΠΟΥ ΘΑ ΕΧΕΤΕ ΔΙΑΚΟΠΑΣ

ἐνθυμηθῆτε, ὅτι τὸ διασκεδαστικώτερον, τὸ δροσιατικώτερον καὶ τὸ ὠφελιμώτερον ἀνάγνωσμα εἶνε:

ΟΙ ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΤΗΣ

Λεπτομερῆς Τιμοκατάλογος τῶν Τόμων τῆς Διαπλάσεως ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ 26ον φυλλάδιον. Τῆς δὲ Βιβλιοθήκης εἰς τὰ φύλλα 4, 12, 16, 25, 27.